

Vijftien jaar geleden lanceerde de Vlaamse overheid het MAGDA-dataplatform (Maximale Gegevensdeling tussen Administraties) om de papierberg en administratie-last te verkleinen voor burgers en bedrijven. “Toch willen we zo weinig mogelijk data delen”, beweren Bruno De Vrieze en Luc De Kock van MAGDA. Dat vraagt om uitleg.

TEKST
Willem-Jan van Ekert

FOTOGRAFIE
Thomas De Boever

MAGDA maakt al 15 jaar werk van administratieve vereenvoudiging

“Voor het dataplatform er was, moesten de verschillende instellingen telkens opnieuw onderhandelen rond gegevensuitwisseling”, zegt Bruno De Vrieze. “Met onze ondersteuning gaat informatie ophalen nu veel sneller en makkelijker. We hebben daarvoor een aantal standaarden afgesproken, zowel met de bron (of bezitter) van de data, als met de gebruikers. Wij krijgen alle informatie van de bron en zorgen ervoor dat de ontvanger niet meer te zien krijgt dan toegelaten, conform de GDPR-regels.”

“Een goed voorbeeld is de studietoelage”, zegt Luc De Kock. “Tijdens mijn studietijd vroeg mijn vader een toelage aan. Ik ging met de aanvraagformulieren naar het secretariaat van de school voor een stempel, aangevuld met

allerlei attesten van verschillende instanties. Nu wordt de toelage automatisch toegekend. En dat gebeurt nu ook voor andere zaken, zoals het Groeipakket. Nu administraties informatie met elkaar delen, hoeft de burger geen ronde van loketten te doen.”

“Uit een studie bleek dat er 20 miljoen euro per jaar door verschillende administraties in Vlaanderen wordt bespaard door gegevens op te halen bij het MAGDA-platform in plaats van elders. En de efficiëntievoordelen zijn voor de administraties nog groter”, zegt Luc De Kock. “Twee recente initiatieven zijn MAGDA Online, een gebruiksklare interface bedoeld om ad hoc gegevens op te vragen, en de MAGDA Documentendienst waarmee

overheden de veilige verzending van hun brieven en documenten volledig kunnen automatiseren. Die dienst wordt bijvoorbeeld ingezet om de oproepbrieven voor een coronavaccinatie te versturen.”

“De veiligste datadeling is eigenlijk geen datadeling”, zegt Bruno De Vrieze. “Als iemand voor een bepaalde premie niet meer dan 2.000 euro mag verdienen, dan hoeft je niet het loon van die persoon te weten. ‘Meer’ of ‘minder dan 2000 euro’ is voldoende. Door op die manier gegevensopvraging te automatiseren bieden we de burger meer veiligheid en vertrouwen. En tegelijkertijd zorgen we ervoor dat de afnemer van MAGDA zelf minder moet investeren in IT-oplossingen. Zo kan die meer investeren in de inhoud.”